

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682136048/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

bordet med en Deel Fremmede, meest Udlændinge. Jeg havde Ingemanns »*Oie Navnløse*» med fra Digteren selv, samt mine »*Phantasier og Skitser*». *Dahl* forestillede de to Nordmænd og mig, som sine Landsmænd, og Digteren hilste os venligt og bød os velkommen; da jeg derpaa gav ham Bøgerne og Ingemanns Brev, tog han mig venlig i Haanden, spurgte om det var mig, der havde skrevet »*Fodreisen*» og da jeg bejaede det, sagde han mig noget forbindtligt, bød mig ret velkommen i Tydskland og spurgte til Ingemann, som han holdt meget af. Hvilket Udtryk laa der ikke i hans Blik! aldrig har jeg seet et mere aabent Ansigt; hans Tone var saa godhjertig, og saae man ham ind i de store, klare Øine, maatte man ganske betroe sig til ham; det var ikke blot Digteren jeg elskede, Manden blev mig nu kjær! ja saaledes havde jeg tænkt mig ham, naar jeg læste *Alferne*; – men saa ofte har mine Drømme slaet feil, at jeg undertiden atter tænkte: i Virkeligheden er det maaskee, en stiv fornem »Hofrath», og dette vilde ganske have stødt mig bort. Saaledes er ogsaa min Forestilling om *Göthe*, og dette overvandt min Lyst til, at see den store Digter; hvem jeg tænker mig hæver sig hetligst naar man seer ham, ligesom Kirke-taarnene, i Afstand. Saaledes er det ikke med *Tieck*; har man været hos ham en halv Time, da glemmer man Digteren for Mennesket.

Selskabet bestod ellers af Folk fra forskjellige Steder paa Kloden, her var een fra Amerika, en anden, der havde reist Verden rundt, her vare norske, tyske os.v., jeg var den eneste fra Danmark.

Tieck elsker *Holberg*, som han har i en gammel tysk Oversættelse, hvoraf han undertiden oplæser og det ganske fortræffelig! jeg hørte ham denne Aften læse anden Deel af Shakespeares *Henrik den Fjerde*. Han bruger, ikke at nævne Personerne, naar han læser, men han spiller hver, saa at man strax hører hvem det er. Især de comiske Scener gav han ganske mesterlig, og det var umuligt andet, end lee over *Falstaff* og *Madame Raskenfar*.

Da vi brøde op om Aftenen, bad *Tieck* mig, ofte at besøge sig, imedens jeg var i *Dresden*, og forberedede mig især paa den Nydelse, der endnu forestod mig med det sachsiske Schweitz og med Billedgalleriet; dette var uheldigviis tillukket, da Malerierne bleve arangerede paa nye, men *Dahl* havde lovet, næste Morgen at bringe mig derop, hvor dog de bedste Sager alt vare ophængte. Jeg sagde *Tieck* god Nat, *Dahl* viiste mig paa den rette Vei hjemad – det var den første Dag i *Dresden*.